

Revista Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Inserțiuni:

Pentru fiecare centimetru patrat
câte 300 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITTE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

Episcopia ort. rom. Caransebeș
cont. C. E. C. Nr. 89.876.

Preotul Dr. Ioan Sârbu

† 15 Mai 1922

Comparând slășitul unei vieți omenești cu căderea unei stele, aflăm în urmă-i o dără de lumină mai groasă, sau mai subțire.

Dăra de lumină rămasă în Pantheonul culturii și vieții românești după stii gerea Preotului Dr. Ioan Sârbu este vizibilă încă și i se adaugă și acum după 25 ani tot mai multe aprecieri.

Născut la 19 Februarie 1865 din familie preotească în satul luptătorului Eftimie Murgu, Rudăria, din frumoasa Vale a Almăjului (Caraș), Ioan Sârbu își spală tinerețea în nisipul aurifer al Nerei și își modelează voința în studiu, iar tenacitatea caracterului său național, ia pildă dărzenia secularilor codri ai acestei regiuni în fața tuturor furtunilor.

Scoala primară a urmat-o în Rudăria și Bozovici, iar cea secundară la Caransebeș, Dobrișin, Brașov și Pojon.

Studiile universitare le-a făcut la Jena și Viena, unde își ia doctoratul „magna cum laude”.

Teza sa de doctorat tipărită la Lipsca în 1899, tratând despre Matei Vodă Basarab primește din plin aprecierea istoricilor români și străini.

Aprofundarea omului și a faptelor acestui vestit voevod al nostru, despre care zice că a fost unul dintre caracterele cele mai nobile ale istoriei noastre, care a folosit înțelepciunea sa politică, eroismul și toate calitățile sale pentru eliberarea patriei de suzeranitatea ruiătoare a Turcilor și pentru oprirea emigrării streine și păstrarea teritorului țării, a contribuit la formarea lui Ioan Sârbu.

Primministrul D. A. Sturdza îl încredințează și-i aprobă ajutoare să scrie istoria lui Mihai Viteazul. Astfel pleacă la arhivele Vienei. Reîntors în țară cu datele, prezintă zadarnic manuscrisul primului volum în toate părțile, spre tipărire.

El apare cu ajutorul bănesc al surorilor sale Caterina și Petra la anul 1904 și cuprinde anii vieții lui Mihai Viteazul dela 1593—9 Iunie 1598.

Această operă îi aduce laurii premiului Năsturel din partea Academiei Române, așezându-l în locul al IV-lea în ordinea acordării premiului, după Alecsandri, Odorescu și Coșbuc.

Istoria lui Mihai Viteazul o începe pe plan vast și scurtimea zilelor nu-i îngăduie terminarea ei.

Neizbutind să primească catedră la universitatea din București, Dr. I. Sârbu își termină studiile teologice, se sfințește celibe și ocupă parohia Rudăria a tatălui său.

Intre anii 1910—1920 este numit adm. protopresbiterat al Mehădiei. A ocupat mai mulți ani demnitatea de deputat eparhial și congresual.

Ajutat moralicește de prietenul său A. C. Popovici, Dr. I. Sârbu intră de tânăru în mișcările naționale de eliberare ale Românilor.

La 1893 participă ca delegat al Granitei la Memorandul dela Viena.

La 1906 se aruncă, ca naționalist, în luptele politice ale Bănățenilor.

N'a scăpat nici ef de temnița maghiară și a refuzat subscrierea actului de loialitate față de statul maghiar, cu cuvintele: „Prefer să mor în temnița decât să mi pătez

numele și să-mi înmormântează un ideal pentru care m'am sbuciumat atât de mult."

La 1918 ia parte la adunarea dela Alba-Iulia ca delegat al Almăjului și este ales în comitetul de redactare a moțiunii Unirii.

În 1919 a fost ales în primul parlament al României-Mari ca primul deputat al Almăjului.

Ca deputat a participat la conferința dela Paris, unde cu erudiția și cuvântul său a apărat integritatea Banatului.

Acesta a fost Preotul Dr. Ioan Sârbu din Rudăria, memoriei căruia, la împlinirea unui stert de veac dela plecarea lui dintre noi (15 Mai 1922), drept omagiu îi aducem aceste șire folosind și spre îmbărbătarea generațiilor prezente.

Pr. Ilie Câmpianu

Din pastoralele arhieresti

Din pastorala I. P. S. Sale Arhiepiscopului Nicolae al Ardealului

Noi vedem de altfel că lumea însăși își dă seama că starea în care se află a ajuns să fie chinătoare. De aceea se și frământă în tot felul ca să răsbească la o viață mai bună. Conducătorii popoarelor, adunați aproape neîncetat la sfat, croesc fel de fel de planuri pentru vindicarea lumii de metehnele de cari suferă și același lucru îl fac cărmuitorii înlăuntrul fiecărei țări. Dar se caută tămăduirea mai mult cu oblojeli puse pe partea dinafară a vieții, în loc să se vindece partea dinlăuntru, unde se află pricina de boală. Sunt folositoare fără îndoială și aceste strădănițe, dar ele singure nu pot aduce izbăvirea lumii din suferință. Sunt bune și reformele agrare și economice cari s'au alcătuit și înfăptuit în atâtea țări, ca și în țara noastră. Sunt bine venite și legile noi ce se întocmesc a aduce mai multă dreptate între oameni, pentru sprijinirea celor ce altă dată erau oropsiți, ca și legile de îndreptare a școlii, a administrației, a chivernisirii banilor, a îngrijirii drumurilor. Noi, creștinii, nu le nesocotim nici pe acestea, ci le credem trebuincioase pentru ușurarea traiului pământesc al oamenilor și suntem cu recunoștință față de cei care se trudesc să le aducă.

Dar ni se pare că e prea învălmășită lumea de sgomotul acestor fel de planuri și legi de îndreptare a celor dinafară și nu vede că îndreptarea cea mai de căpetenie ce trebuie săvârșită este înnoirea celor dinlăuntru oamenilor, înnoirea sufletului. Fără înnoirea sufletului toate celelalte planuri și reforme nu isbutesc să schimbe în bine stările de lucruri, nu se înfăptuiesc cum tre-

bue și se împedecă în calea lor oprindu-se în loc și în tot cazul nu aduc mulțumirea și fericirea dorită de lumea întreagă.

Drept aceea, lucrul cel mai de căpetenie de care au să se îngrijească atât oamenii singuratic, cât și popoarele, este sufletul lor.

Din pastorala P. S. Sale Episcopului Andrei al Aradului.

Între moarte și viața cea veșnică se află învierea. Noi trebuie să ne dăm seama că cu trupul de acum, nu putem intra în viața de veci, pentru că „carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea“ (I. Cor. 15, 50). Trupul acesta cu puținele și slabele sale simțuri, nu este potrivit decât pentru împrejurările de viață de acum: pentru lumina și căldura de aici a soarelui, pentru aerul, vântul, frigul etc, ce ne înconjoară pe pământ. El se învechește însă și ca o haină se strică. Cu vremea ochii noștri slăbesc și nu mai vedem cu ei limpede, cu urechile auzim cu greu, spinarea ni se înconvoaie, brațul ne slăbește, piciorul ni se clatină, căldura din trup scade. Atunci ne dăm seama că trupul și-a împlinit rostul dacă a ajutat sufletul ca acesta, prin ascultarea de Dumnezeu să se umple de lumina înțelepciunii și de focul iubirii, pregătindu-se pentru o viață mai înaltă. La ce i-ar mai folosi omului cu trupul neputincios să fie uitat aici de moarte? De aceea ea îl seceră ca pe un spic copt, trecându-l în hambarul pământului.

Faptul că acum nu ne putem da seama pe deplin de felul cum va fi trupul învierii, nu trebuie să ne clatine credința în înviere. Oare rădăcina din întunerecul pământului, sau bobul ce încolțește acolo în umezeală, și care se luptă să spargă pojghița închisorii sale, își da seama că deasupra pământului ce aer ușor, cu lumină, și căldură de soare le așteaptă, și că acolo ele vor crește tulpină, în vârful căreia vor înflori, vor da miros ba vor aduce și roadă? Oare picătura de apă, își dă ea seama că după ce va ajunge în ocean, va fi ridicată de vânt în nori și de acolo va umezi pământul? Oare omida, care toamna se îngroapă în gogoasă, își dă seama că în primăvară din ea va eși un fluture colorat, care va sbura în aerul ușor din floare în floare? Chiar și puțul de rândunică, ieșit din ou în primăvară sub streșina casei noastre, îndată ce se apropie toamna pleacă în sbor spre o țară mai caldă din miazăzi, fără a ști ceva despre ea. Dacă noi nu știm prea multe despre trupul învierii și despre Viața cea de dincolo, — știe Dumnezeu, care ni lă-a făgădui, și atâta ajunge.

Din pastorala P. S. Sale Episcopului Vasile al Timișorii.

Este deci, greșit să se creadă că stăpânirea sufletului omenesc de către credința creștină, trezită și susținută de învățătura Bisericii, ar însemna o stare de înapoiere, de regres, potrivnică oricărei înaintări, oricărui progres și dezvoltării culturale a omenirii. Pentru că în

numele acestui pretins progres își ridică cuvântul și luptă, ca în toată lumea și la noi, anumite cercuri interesate și nesincere, preocupate numai de câștigurile și mulțimea poftelor lor, împotriva Bisericii creștine și a luminii călăuzitoare, răspândită de învățătura ei dumnezească în lume. Biserica, privind condițiile vieții omenești ca mijloace pentru dobândirea mântuirii membrilor ei, a oamenilor — care este singurul ei scop — nu poate nesocoti, sau împiedeca îmbunătățirea până la desăvârșire a condițiilor vieții culturale și sociale a credincioșilor ei. Considerând orice dezvoltare a omeniilor în spre mai bine, în spre desăvârșire ca una ce pornește dela Dumnezeu și este îndrumată tot de El și spre El, Biserica creștină ortodoxă lasă oricărei ramuri a gândirii și oricărei laturi a vieții omenești să-și urmeze mersul dezvoltării ei firești și nemeștugite, după legile care i sunt proprii fiecăreia. Este însă, de datorie ei să poarte grijă ca această dezvoltare să nu ajungă să se împotrivescă învățăturii dumnezeiești a legii noastre creștine și astfel, să ducă la prăpastia rătăcirii. Sau, trecându-și marginile firești, să străbată în împărăția credinței, făcând desbinare. Pe această cale — cu toată împotrivirea duhului veacului acestuia — Biserica se străduiește mereu să răspândească lumina adevărului creștin, să lărgească hotarele păcii creștine propovăduită de ea. În lăuntrul căreia bunurile culturale, moștenite dela înalțași, devin prin sădirea tot mai adânc în suflete a adevărului și duhului evangheliei lui Hristos, bunuri comune ale obștei creștine întregi. Prin ideea de dreptate și egalitate frățească între oameni, ca fiii ai Aceluiași Părinte ceresc, propovăduită în lume de slujitorii ei, Biserica creștină a pus hotare drepte lăberității personale a fiecăruia, învățând pe toți să prețuiască și să cinstească dreptul și vrednicia de om a semenilor lor. Prin ceace a asigurat, în lupta dintre singurateci și clase sociale, cumpănă dreaptă și drum neted și sigur pentru o propășire socială. Dela credincioșii săi, buni creștini, Biserica nu pretinde să renunțe la strădaniile lor, cari urmăresc o mulțumire și fericire aici pe pământ. Nici să-și nesocotească puterile și năzuințele firești ale sufletului pentru a se împăca astfel, mai ușor — cum se crede — cu îndatoririle ce li le impune credința lor creștină, vie și lucrătoare. Dimpotrivă, întru cât ei sunt în stare să împace cele ale lumii acesteia cu cele ale legii creștine, fără ca prin aceasta să-și primejduiască mântuirea, care este scopul vieții noastre pământești, Biserica, nu numai că încuviințează, ci chiar sprijinește pe fiii săi întru îmbogățirea vieții lor pământești.

Din pastorală P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului.

Hristos, care „cu moartea pe moarte a călcat“, puternic este a ne ajuta să biruim și noi necazurile care ne năvăle și să plutim neînfricați pe marea vieții cu v-forul ei de ispite. Hristos, care prin scump sângele Său ne-a scos din robia păcatului și a morții — și ne-a deschis din nou

porțile vieții celei veșnice — puternic este să ne păzească neînținați și să ne facă astfel vrednici de lumina și fericirea împărăției lui Dumnezeu.

Dar, iubiții mei fii sufletești, un lucru tot mai trebuiește: Să vrem și noi, cum vrea Hristos. Căci împotriva. voi! noastre nici Hristos nu ne mântuește.

De aceea, sfânta noastră Biserică nu încețază a ne chema la tot mai multă credință în Hristos, la tot mai caldă alipire de El și la tot mai devotată ascultare de învățătura sfintei Sale Evanghelii. Căci mântuirea a venit în dar; ea e rodul nemărginitei iubiri a Tatălui celui din ceruri și a preacuratei jertfe a Fiului Său unul născut. Totuși, pentru ca darul să-și vadească binefăcătoreea și statornica sa lucrare și pentru ca el să ne fie cu atât mai scump, sunt trebuitoare și nevointele noastre de fiecare zi.

Împărăția lui Dumnezeu nu e o împărăție fără porți, cu drumul deschis la ea pe seama celor netrebnci. Dimpotrivă, după cum spune sfântul evanghelist Luca, „împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală“, se cucerește cu războiu cump'it. Atâta doar, că ostașii prinși în acest războiu nu se luptă cu armele fumii acesteia, făcute de mână omenească, ci cu armele cele duhovnicești, cu care s'a luptat împotriva răului cel mai brav dintre ostașii Domnului, sfântul Apostol Pavel. De aceea se cuvine să ascultăm, ca și Efesenii, de cuvântul Sfântului Pavel care ne îndeamnă la unele ca acestea: „Țineți-vă bine, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă cu zaua dreptății și încălzându-vă picioarele întru gătirea Evangheliei păcii. Peste toate luați pavăza credinței cu care veți putea stinge toate săgețile cele aprinse ale vicleanului. Și coiful mântuirii să-l luați și sabia duhului care este cuvântul lui Dumnezeu“ Efes. 6, 14—17).

Din pastorală P. S. Sale Episcopului Nicolae al Oradiei.

Din învățătura despre dumnezeirea Mântuitorului Hristos pot fi trase, în chip firesc, mai multe încheieri, mai multe concluzii, care au o însemnătate nespus de mare pentru gândurile și faptele vieții noastre, ca și pentru cursul vieții din lumea întreagă.

Întâi de toate Sf. Evanghelie — care cuprinde viața, faptele și propovăduirea Domnului — nu poate fi privită, cum fac și astăzi încă mulți, drept o carte oarecare, alături de alte cărți din lume. Nu! Nicidecum! Ea este cu mult mai însemnată, cu mult mai sfântă și cu mult mai hotărâitoare pentru soarta vieții noastre. Pe cât este omul de departe de Dumnezeu, pe atât de departe stau cărțile omenești, ca preț, față de Sf. Evanghelie. Sf. Evanghelie este cartea lui Dumnezeu, cartea adevărului absolut, cartea adevărului nerătăcit și deci neschimbat, cartea adevărului ceresc și vecinic, cartea adevărului deplin, cartea luminii și a cunoștinței de Dumnezeu, cartea mântuirii, cartea povățuirii noastre spre raiu, cartea fericirii, cartea din care se hrănește sufletul pentru viața de veci. Tot ceace ea cuprinde este lumină, este hrană, este poruncă pentru sufletul

care vrea să se mântuiască și să se ferească
Pe scurt zis: Sf. Evanghelle este cartea vieții.
Insași.

Sunt în lume mii și milioane de cărți, pe care chiar dacă nu le cetm și nu le cunoaștem cuprinsul nu ne păgubim în lucrarea de mântuire a sufletelor noastre. Dar nici un om de pe pământ nu se poate scuti pe sine de cunoașterea și împlinirea celor cuprinse în Sf. Evanghelle, căci fără de ea nu este viață, nu este mântuire, nu este fericire adevărată, nici aici pe pământ, nici în ceriu. De aceea ascultați, iubii mei, cu sfințenie Sf. Evanghelle, împlinți cu frică și cu cutremur poruncile ei și veți trăi în vecl. Nu vă hrăniți, amăgindu-Vă, numai cu roșcoavele înțelepciunii omenești, care Vă pot spori știința și mândria pământească, dar nu Vă pot da mântuirea cerească. Impreună cu sf. apostol Pavel Vă îndemn să „luați aminte ca să nu vă fure cineva mințea cu filosofie și cu deșartă înțelepciune după predanie omenească, după stihile lumii, și nu după Hristos”. (Coloseni: 2, 8).

Lumea de astăzi are lipsă, mai mult de cât de orice, de oameni buni și drepti, de oameni îngăduitori și pacinici, de oameni mlostivi și iubitori de aproapele, de oameni cinștiți, harnici și smeriți, pentru că vremuri noul și stări mai bune numai prin asemenea oameni pot veni. De aceea porunca ceasului de față pentru toată suflarea românească aceasta este: Inapoi la Hristos!... Inapoi la poava Evanghellei sfinte și nerătăcite!.. Inapoi la Biserica străbună și la sfințele ei taine, prin care ni se împărtășește harul mântuirii, harul înolrii, harul sfințirii sufletelor, izvorit nouă din crucea de pe Golgota.

DI ministru al Cultelor Radu Roșculeț în ședința Camerei a spus următoarele:

Dacă poporul român, în frământata sa istorie, a depășit cu succes multe momente cruciale, se datorește, în mare parte, Bisericii și slujitorilor ei. Biserica constituia reazimul de cultură, izvorul nesecat, creator și slujitor al ideii naționale; Biserica constituia focarul, reazimul și păstrătorul datinelor, obiceiurilor noastre strămoșești. Acolo, în mănăstiri s'a plămădit rezistența împotriva năvălirilor barbare și cu preoții în frunte, poporul mergea pe linia destinului său. Figuri care strălucesc în istoria noastră bisericească — un Dosoftei, un Varlaam, un Veniamin Costache, un Andrei de Șaguna — vor rămâne ctitori ai Bisericii ortodoxe și vor sta totdeauna pe creasta înălțimilor bisericii noastre strămoșești. Aceste figuri luminoase vor străluci totdeauna pe firmamentul național și vor constitui puncte de reazim și faruri care trebuie să călăuzească și astăzi Biserica noastră.

În împrejurările de acum, după un războiu atât de crâncen care a lăsat atâtea răni adânci în trupul țării noastre, Biserica își are un rol bine definit. Dacă problemele de ordin material s'ar putea considera că sunt pe primul plan în ceiace privește rezolvarea lor și a nevoilor poporului, nu trebuie uitat rolul covârșitor pe care Biserica îl are în vremurile de răscruce prin care trece neamul nostru și toate popoarele. Și nu voi neglija un lucru, semnalat chiar în statele din Occident, când partide politice dintr'omare putere ca Anglia, afirmă prin fruntașii lor, cu toată tăria, că salvarea poporului englez este numai în Biserică, pentru ca această forță spirituală să-și poată da astfel toată contribuția necesară.

Eu voi pune accentul cu toată seriozitatea pe importanța covârșitoare a rolului pe care Biserica l-a avut în trecut și trebuie să-l afirme în prezent și în viitor, pentru că numai pe temeiul unei redresări morale se poate purta problema redresării economice și financiare a unui neam.

Preoțimea noastră, în împrejurările acestea atât de grele, își împletește suferința și dragostea de nem cu tot poporul român și în opera asistenței sociale stă alături de toată națiunea, pentru salvarea neamului nostru.

Un omagiu se cuvine acestor slujitori ai Bisericii pentru că nu trebuie confundate ecrescențele trecătoare cu elementele permanente care sunt credința și slujitorii ei.

Această Biserică și slujitorii ei, de care cu toții trebuie să fim mândri vor fi și pentru viitor, — așa cum a fost în trecut, reazim al culturii noastre naționale, vor fi în acelaș timp în slujba apărării credinței noastre strămoșești, vor fi în acelaș timp în slujba asistenței sociale și culturalizării satelor și orașelor noastre.

Oastea Domnului

DUMINECĂ în 30 MARTIE a. c. s'a ținut adunarea generală anuală a Oăstei Domnului din Slatina-Timiș.

Au participat frații din comunele Armeniș, Cornereva, Goleț, Ilova, Petroșnița, Teregova și Vasiova.

DANIL. Oastei Domnului din com. B chigi, prin fr. Iosif Boldea a dapus suma de 287 800 Lei pentru fondul oastei.

MEMBRII COMITETULUI OASTEI DOMNULUI sunt invitați la ședința dela Piatra Scrisă din ziua de *Duminică 8 Iunie a. c.*

OASTEA DOMNULUI DIN CIREȘA-SEVERIN, gara G. vojdia, invită frații ostași la adunarea anuală ce va avea loc în ziua de (Sf. Constantin și Elena) 21 Mai a. c. De ale Martei se va îngriji fiecare.

INFORMAȚII

Mulțumire P. Sf. Sa episcopul nostru Veniamin, mulțumește pe această cale tuturor pentru felicitările trimise cu ocazia sărbătorilor Învierii Domnului și împărțându-le arhierestii binecuvântări le face urări de pace, sănătate și duhovnicească mulțumire încă mulți ani.

Sfintele Paști la Caransebeș. Măritei zi a Învierii și în anul acesta i-au premers pregătirile duhovnicești și credincioșii noștri și-au întărit sufletele la rugăciune în Dniu.

În Joiă Sf. Palimii a slujit Prea Sf. Episcop Veniamin cu soborul preoților și diaconilor.

Meditația a rostit-o Păr. I. Câmpianu, rev. eparhial.

Vineri, la punerea în mormânt a predicat C. Păr. O. Tursa, spiritualul Academiei Teologice, iar la Prohodul Domnului a vorbit convingător P. C. Păr. ic. stfor R. G. Ancușă, cons. eparhial. La amândouă aceste sf. slujbe a participat Prea Sf. Sa.

Slujba Învierii s'a făcut la ora 3 noaptea la crucea din Piața Unirii.

La acest frumos serviciu, pontificat de I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit Dr. L. Busuțoc au luat parte numeroși credincioși aparținând și celorlalte biserici.

Străzile pe unde a parcurs procesiunea au avut ferestrele luminate și găsite cu flori.

Natura și-a adus și ea podoaba sa printr'un cer senin și fragedul decor al castanilor inverziți purtând florile ca niște luminițe pe pomu-de Crăciun.

Sf. Liturghie servită în sobor și având ca înainte stătător tot pe I. P. C. Sa Arh'm. Dr. L. Busuțoc a avut concursul Cerului Catedral, dirijată de Dl. Căp. I. Manole.

Prof. I. Suru a cetit Pastorală P. Sf. Sale Episcopului Veniamin.

În zina a II-a a Sf. Paști a slujit liturghia arhierescă Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin și a predicat însuflețit și exemplificat credincioșilor.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul Căminului Cultural, condus de Dl. Prof. D. Cusma.

Pe baza tradiției, după Sf. Liturghie, ca semn de legătură a Bisericii luptătoare cu cea

triumfătoare s'a făcut procesiunea la cimitir unde s'au înălțat rugăcuni pentru cei adormiți. Un public neobișnuit de numeros a însoțit această litie.

La Logoj P. S. Sa Episcopul nostru Veniamin a oficiat slujba învierii.

Sâmbătă seara P. S. Sa, însoțit de Prot. Dr. M. Bănescu, consilier referent și D. Baloni, diacon catedral, a fost întâmpinat în fața monumentalei biserici a Lugojuului de un sobor de preoți în frunte cu P. O. Prot. Dr. A. Mihaescu și un mare număr de credincioși. Protopopul Lugojuului bineventând pe P. S. Sa a spus, printre altele: „Ați venit Prea Sfinte, să împărțiți dragostea părintească între orașul de reședință și prima parohie a Prea Sfintei Voastre”. Corul „Vidu”, cu frumoase tradiții în istoria muzicală și culturală a Banatului, a intonat „Pre Ștăpănul...”

P. S. Sa a răspuns urărilor ce i s'au făcut, binecuvântând credincioșii bisericii noastre din Logoj. S'a făcut apoi o scurtă rugăciune în fața „Mormântului Domnului”.

În noaptea sfântă, sub priveghiul stelelor, la ora 3, P. S. Sa a săvârșit slujba „Învierii”. Au asistat la acest serviciu câteva mii de credincioși.

Sf. Liturghie a fost pontificată de P. S. Sa încenjurat de Prot. Dr. Mihaescu, Dr. Bănescu, Preoți Jigoria, Olde, Daicoviciu, Sintescu, Turcan, Târziu, Rădulescu și Diaconii Laietiu și Băloni. Corul „Vidu” a dat răspunsurile liturgice. La „sfârșitul Sf. Liturghii P. S. Sa a rostit o cuprinzătoare predică, reliefând valoarea „Învierii” pe toate planurile de existență omenească.

Păr. Prot. Dr. Petru Rezuș dela Academia noastră teologică a plecat la catedra de Teologie Fundamentală dela Suceava.

Facem această comunicare cu regret pentru noi, căci P. C. Sa a fost unul dintre cei mai aleși și cunoscuți colaboratori ai noștri, care prin talentul și munca sa și-a câștigat dintru început aprecierea și simpatia tuturor.

Viața culturală și bisericească a Caransebeșului a simțit aportul adus de P. C. Sa.

Dar mai facem această comunicare și cu bucurie pentru că a ajuns la locul convenit după meritele sale.

Îi urăm din inimă viață lungă și mult spor la muncă.

Cerc pastoral în Gavojdia. În ziua de 30 Mart e a. c. s'a ținut cercul pastoral din Gavojdia cu următorii c. preoți. Prot. ic. stfor R. G. Ancușă, cons. eparhial, D. Lupea-Jena, P. Adam-Tincova, I. Bucovan-Sălbăgel, V. Socineanțu-Sacul și A. Groza-Gavojdia.

Sf. Liturghie s'a servit în sobor, iar predică a rostit-o Păr. D. Lupea, preș. d. cercului.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul bărbătesc dirijat de dl. inv. E. Sărbu.

În după masa acelei zile a avut loc o șezătoare religioasă cu concursul Corpului didactic și al elevilor.

La această șezătoare a vorbit P. C. Păr. R. G. Ancușă, D. Lupea și A. Groza.

Decese. P. C. Păr. Ic. Stfor Dr. Gh. Ciuhandu, fost consilier cultural la Sf. Episcopie a Aradului a adormit în Domnul la Vața de jos în ziua de 29 Aprilie a. c.

Anastasiu Lipovan, cunoscutul profesor de cântare bisericească dela Arad a încetat din viață la Timișara.

Preotul pens. Ioan Groșianu a răposat în 19 Aprilie 1947 în Sasca montană în etate de 77 ani.

A fost paroh în com. Cărbunari unde a păstorit cu vrednicie timp de 44 ani. A fost decorat cu brâu roșu, Meritul Cultural cl. II și Coroana României în grad de ofițer. Timp de 4 ani a fost adin protopop. al tractului „Bisericii-Albe”.

Dumnezeu să l odihnească cu dreptii.

În comuna Rudăria-Caraș în ziua de 22 Mai a. c. va avea loc parastasul de 25 ani dela moartea Preotului Dr. Ioan Săibu.

În această zi, sub conducerea P. C. Păr. Prot. Lt. Col. C. Baraciu se va organiza și o serbare comemorată vâ.

Prof. Ilie Orzescu, directorul școlii normale din loc, exprimă și pe calea aceasta mulțumirile sale călduroase Prea Sfinției Sale Domnului Episcop Veniamin, colegilor, elevilor și elevilor dela școlile din localitate, precum și tuturor prietenilor și cunoscuților, care au participat la marea sa durere încercată prin pierderea unicei și neuitatei sale fiice, Astra Orzescu.

Exprimă aceleași mulțumiri Corului Reuniunii de cântări precum și corului elevilor dela școala normală, care au participat și ele la trista ceremonie a înmormântării scumpei sale fiice.

Noiile tarife postale: Cartea postală 7000 Lei, — Cartea postală ilustrată 20000 Lei, — Scrisoare simplă 15.000 Lei, — Scrisoare recomandată 45.000 Lei, — Scrisoare express-recom. 95.000 Lei, — Scrisoare de felicitare 5000 Lei, — Scrisoare simplă în localitate 8000 Lei, — Scrisoare recomandată în localitate 38.000 Lei, — Telegramme loco 4000 Lei cuvântul, Telegramme în alte localități, 7000 Lei cuvântul, Urgente 14.000 Lei cuvântul, iar fulger. 21.000 Lei cuvântul La totalul telegrammei se adaugă încă 5000 Lei timbrul asistenței.

Cererile se timbrează cu 2000 Lei timbru fiscal, iar *certIFICATELE* cu 5000 Lei timbru fiscal.

Aviz. Din cauza scumpirii hârtiei și a lucrului, abonamentul la rev. Altarul Banatului, pe primele 6 luni ale anului 1947, s'a urcat la 200.000 Lei.

Abonații care au achitat abonamentul sunt rugați să achite și diferența până la suma de 200.000 Lei.

Chiemare: *Credincioșii și ostașii Domnului în frunte cu C. Preoții din eparhia noastră sunt chemați la obicinuitul pelerinaj dela Piatra-Scrisă-Armenis, ce va avea loc în ziua de Duminecă, 8 Iunie a. c.*

Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin va sluji liturgia arhierescă.

În aceeași zi se va ține și ședința Comitetului Oastei Domnului din eparhia noastră.

PARTEA OFICIALĂ

Circulară

Nr. 1698 B. 1947.

În legătură cu circulara noastră Nr. 3188 B/1946, din 6 Iunie 1946, dispunem P. On. Oficii protopopești din eparhia noastră, să se conformeze tuturor îndrumărilor date în această circulară.

În ea s'a arătat funcția administrativă a protopopului și mai ales misiunea lui, ca cel mai dinamic factor, în complexul problemelor de viață bisericească. În chestionarul alăturat la circulara amintită, am sistematizat materialul care constituie obiectul inspecțiilor făcute de protopop, pentru a-l ajuta la aprecierea multiplelor și variatelor fapte și probleme din viața unei parohii.

Începând deci, dela data de 1 Mai a. c. P. C. Părinți Protopopi, vor completa chestionarul dat în circulara Nr. 3188 B. 1946 în parohiile pe care le vor inspecta.

În vederea examenelor de Religie, fiecare protopop își va face un program, pe care-l va înainta Consiliului eparhial până la data de 10 Mai a. c.

În conformitate cu amintita circulară, P. C. Protopopi vor inspecta, cu prilejul examenelor de Religie, câteva parohii, de preferință în zilele de sărbătoare, săvârșind Sf. Liturghie cu predică și convocând Consiliul parohial. În parohiile în care nu va putea să ajungă personal protopopul va delega preoți mai harnici pentru prezidarea examenelor de Religie. În anii următori protopopul va inspecta alte parohii, căutând ca într'un period de 5 ani, să inspecteze toate parohiile din protopopiat, după dispozițiunile Consiliului eparhial.

Numele preoților delegați la examenele de Religie, se va arăta în programul acestor examene și în raportul general.

Procesul verbal de inspecție și chestionarele completate, se vor înainta în termen de 15 zile dela data inspecției, Consiliului eparhial.

Caransebeș, la 28 Martie 1947.

Episcop:
† VENIAMIN

Consilier referent:
Prot. Dr. M. Bănescu

Note oficiale

Nr. 2063 Es. 1947.

Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 17.341/1947 din 3 Aprilie a. c. ne comunică următoarele:

Ținând seamă de criza de alimente prin care trecem și apreciind importanța vitală și salvatoare pe care o are economia de intensificare legumicolă, dusă de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, socotim de absolută necesitate, ca și clerul să sprijine această campanie.

Intrucât preoții sunt cei care vin mai mult în contact cu poporul, avem onoare a Vă ruga să b'nevoiți a da dispozițiunile necesare urgente, ca prin cuvântări sau în alte ocazii să îndemne poporul a cultiva cât mai intensiv legumele luând

pentru aceasta îndrumări și seminte dela organele Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Ceea ce se comunică C. Preoți spre știre și conformare.

Caransebeș, la 17 Aprilie 1947.

Consiliul eparhial

Nr. 2160 C. 1947

Sfântul Sinod cu adresa Nr. 452/1947, din 19 Aprilie 1947, ne face cunoscut că Institutul Biblic și de Misiune va trimite tuturor parohiilor abonate Nr. 1—3 al revistei „Biserica Ortodoxă Română” contra ramburs, pentru suma de Lei 150.000 reprezentând costul abonamentului pe anul 1947.

Invităm Oficiile parohiale care primesc revista să achite aceste rambursuri, ca astfel, pe deo parte, să asigure apariția viitoare a revistei, iar pe de altă parte, să nu sufere sancțiunile din hotărârea luată de plenul Sfântului Sinod, la 10 Decembrie 1946, comunicată cu adresa Nr. 1651 din 31 Decembrie 1946.

Caransebeș, la 26 Aprilie 1947.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Dr. M. Bănescu

Nr. 1729 Bs. 1947.

Ministerul Cultelor cu adresa No. 11.346/1947 din 19 Martie a. c. ne comunică următoarele:

„Comisia interministerială de comandament unic pentru ajutorarea regiunilor bătute de secetă solicită concursul pentru ieșirea din impasul prin care trece în prezent Țara noastră, datorită războiului și celor doi ani de secetă, care au lovit $\frac{1}{3}$ din suprafața ei, cerând participarea slujitorilor bisericești la efortul comun.

Având în vedere că Biserica și Clerul a constituit în permanență unul din principalii factori de diriguire a maselor populare,

Având în vedere că preoțimea prin convețuirea cu populația satelor și prin pregătirea ei specială a fost și poate să fie un factor determinant în marile acțiuni naționale.

Avem onoare a Vă ruga să binevoiți a dispune ca toți preoții din cuprinsul acelei Chiriarhii să dea concursul lor pentru ducerea la bun sfârșit a campaniei de însămânțare din primăvară anului curent, fie prin îndemnul dela amvon ce se va adresa plugărimii pentru mobilizarea ei la lucrul câmpului, fie prin măsurile ce se vor lua ca loturile și grădinile bisericești să fie cultivate la timp și în cele mai bune condițiuni, constituind astfel un imbold și un exemplu pentru locuitorii satelor noastre.

Corpul clerical să dea tot concursul organelor tehnice și administrative pentru organizarea sătenilor, în vederea îndeplinirii planului de lucru după normele ce se vor da la timp de conducerea Țării.

La orașe se va da o deosebită importanță culturii zarzavaturilor.

Suntem deplin încredințați că slujitorii bisericești ai tuturor cultelor vor fi, ca și altă dată, în fruntea acestei acțiuni pentru binele comun.”

Ceea ce se comunică P. Cuc. noștri protopopi și Cuc. noștri preoți spre știre și conformare.

Caransebeș, la 2 Aprilie 1947.

Consiliul eparhial

Concurs

În baza ordinului Ven. Consiliu Eparhial Nr. 6368 B. 1946 din 20 Decembrie 1946 se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foia Diecezană pentru postul de preot la parohia vacantă de clasa II din **Iertof**, protopresbiteratul Biserica-albă.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială cu estensiune de 30 jug. 1000 stp.
2. Birul parohial uzitat până aci.
3. Veniturile stolare uzitate.
4. Casa parohială cu grădinile și supraedificațiile economice existente și cu grădina — estravilan — de circa 200 stp. „Ostru” din donația Iancu Sava, în baza leg. [redacted] de donator.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sârbătoare, a catehiza la școala primară și a învăța elevii să cânte în biserică și la înmormântări, fără nici o altă retribuțiune. În cazul că preotul nu va împlini vreuna din condițiunile de mai sus, va pierde birul parohial.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea evalueațiunea cerută pentru parohia de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile, adresate Consiliului parohial din Iertof prin Prea Onoratul Oficiu protopopesc al Bisericii albe.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Onoratului Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Iertof, din ședința Consiliului parohial ținută la 9 Martie 1947.

Președinte:
Pr. Iancu Tilca

Secretar:
N. Cioloca

Nr. 18 — 1947.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral

Răcăjdia, la 26 Martie 1947.

Ioan Oravițan
protopresbiter

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 205 B. 1947 se deschide concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III din comuna **Zgribești**, protopresbiteratul Logojului cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foia Diecezană în următoarele condițiuni.

Alesul preot va beneficia de următoarele:

1. Casa parohială dimpreună cu intravilanul ei în estindere de 1200 stp.
2. Un intravilan de 1 jug.
3. Sesiunea parohială constituitoare din 32 jughere 976 stp. pământ arabil; un jugăr 938 stp. fânaș și 14 jughere tufș.

4. 12 kg. (douăsprezece) de porumb, ori grâu de fiecare număr de casă la an, după împlinirea lui ca servicii.

5. Stola uzitată.

După toate aceste beneficii alesul preot va avea să suporte toate impozitele către stat, județ sau comună.

Nou alesul preot va avea să și îndeplinească toate serviciile preoțești în Dumineci și sărbători, să predice regulat în sf. biserică, să catehizeze la școala primară și să efectueze toate serviciile față de credincioși.

Cei ce doresc să candideze la această parohie și au calificarea pentru ea, să-și înainteze cererea cu actele necesare Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral ort. rom. al Logojului, după ce în prealabil au binecuvântarea Prea Sfințitului Episcop de a... la această parohie, și să se prezinte... Duminecă-ori sărbătoare cu încuviințarea Prea Onoratului Protopresbiter tractual spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare și oratorie, până la alegere, însă nicidecum în aceea zi.

Din ședința consiliului parohial ort. rom. din Zgribești, ținută în ziua de 15 Februarie 1947.

Președinte:

Secretar:

Pr. Aurel Rusulescu

Alex Bogănescu

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral al Logojului

Dr. Aurel Mihăescu
protopop

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial No. 44/6 B/1946 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru postul de preot la parohia I-a, de clasa I-a din comuna **Vrâniuț**, protopresbiteratul

Bisericii-albe, devenită vacantă pe urma morții preotului Simeon Bartolomeiu.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în estensiune de 30 jug.
2. Birul parohial.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Nefiind casă parohială, de locuință se va îngriji alesul preot.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de clasa I, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Vrâniuț, prin Prea On. Oficiu protopopesc al Bisericii-albe.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua de alegere.

Vrâniuț, din ședința consiliului parohial ținută la 23 Martie 1947.

Președinte:

Cornel Petroviciu
paroh.

Secretar:

Ilie Bala

NOUL MERS AL TRENURILOR DIN GARA CARANSEBEȘ

Spre București

ÎNCEPÂND CU 3 MAI 1947

Spre Timișoara

N-rul trenului	Felul trenului	Sosirea	Plecarea	N-rul trenului	Felul trenului	Sosirea	Plecarea
1006	Personal	0,45	1,00	1447	Cursa Timișoara		3,35
12	Rapid	9,44	9,54	13	Rapid	4,48	4,58
1002	Personal	11,37	11,47	1445	Cursa Orșova	6,40	
1446	Cursa Orșova		18,45	1003	Personal	7,12	7,20
14	Rapid	19,50	20,08	1005	Personal	15,39	15,54
1448	Cursa Timișoara	21,35		11	Rapid	17,46	17,56
Reșița-Vâlșoara				Vâlșoara-Reșița			
1126	Personal	0,55	1,44	1121	Personal	4,35	5,00
1122	"	9,05	9,20	1123	"	12,30	12,55
1124	"	17,05	17,50	1125	"	20,36	20,55
Caransebeș-Bouțari				Bouțari-Caransebeș			
2175	Personal		21,35	2174	Personal	6,45	